

ת"פ 66921/06/18 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד יורם אלעביד- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 66921-06-18 מדינת ישראל נ' אלעביד
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
נגד
הנאשם
יורם אלעביד-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

גזר דין

רקע

1. ביום 16.1.2020 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ו**נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא)**, לפי ס' 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961.

יצוין, כי בתאריך 26.4.2022 הוגש כתב אישום מתוקן בשנית ונמסר, כי הוא המשקף את הסכמות הצדדים בהסדר הטיעון שהוצג בפני מותב אחר בתאריך 16.1.2020.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בתאריך 30.12.2017 בסמוך לשעה 9:20 נהג הנאשם ברכב. שוטר שנסע אחריו בניידת כרז לו לעצור, אך הנאשם התעלם, המשיך בנסיעה מהירה ונכנס לשכונה 20 ברהט. הנאשם נהג באופן רשלני ומסוכן וסיכן אנשים בדרך, בכך שנהג במהירות בתוך השכונה בסמוך לילדים ששיחקו על הכביש. הנאשם המשיך בנהיגה פרועה והתנגש בכלי רכב שעמד במקום. אז עזב את רכבו והחל במנוסה רגלית.

במעשיו, נהג הנאשם ללא רישיון.

2. בתאריך 4.4.2021 ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף בעניינו. בהסכמת המאשימה, צורף גם ת"פ 58592-07-08 והנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **אי-ציות לשוטר במדים**, לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), **התנהגות הגורמת נזק**, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות **ובנהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא)**, לפי ס' 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 16.7.2018 בסמוך לשעה 23:20 באשדוד, הבחינו השוטרים בנאשם נוהג ברכב ולידו אחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, עומד בנתיב הימני ומנסה לעבור לנתיב השמאלי, כך שהוא נכנס בין שני כלי רכב ועומד על שני הנתיבים בו זמנית, עד שהרמזור התחלף לאור ירוק ונסע לכיוון היציאה הדרומית מהעיר אשדוד. במעמד זה הבחינו השוטרים, כי מדובר בכלי רכב ללא רישיון רכב. השוטרים כרזו לנאשם לעצור בצד, אך הנאשם לא נענה להוראות השוטרים והגביר את מהירות הנסיעה שלו לכיוון היציאה הדרומית מהעיר אשדוד. בהמשך לכך, נהג הנאשם ברכב בצורה פוזת, בכך שנסע במהירות מופרזת וסטה בחדות מימין למשאית, נע בחדות בין הנתיבים, נסע בשול הימני ועקף רכבים מימין.

בהמשך לכך, בסמוך לצומת ניצנים, נהג הנאשם בצורה פוזת, בכך שנסע במהירות על השול הימני, ירד מהכביש במהירות מופרזת לשטח הפתוח עד שפגע בתעלה, רכבו עלה באוויר ונפל ארצה בחוזקה. כתוצאה מכך נגרם נזק לכלי הרכב, לאחר שכריות האוויר במושב הקדמיים נפתחו והתפוצצו, הגלגל הקדמי השמאלי התפוצץ ויצא ממקומו ונגרמו פגיעות בגוף הרכב.

במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם לתאונת דרכים.

בהמשך למתואר לעיל, יצאו הנאשם והאחר מהרכב ונעצרו לאחר מרדף.

3. במסגרת הסדר הטיעון שהוצג בינואר 2020 נתבקש שירות המבחן להכין תסקיר לעונש ונקבע דיון לתאריך 16.7.2022.

4. בתסקיר מיום **2.7.2020** נסקרו קורותיו של הנאשם. עולה כי הנאשם בן 23, נשוי ומתגורר בבאר שבע. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, מכיתה ד' למד בתנאי פנימייה. התגייס לשירות סדיר ושירת שירות מלא ביחידת הגשמים. במהלך שירותו הועמד לדין בעקבות ירי מנשק חם באזור מגורים שבוצע על-ידי חברו, לאחר מכן המשיך שירותו. מבחינה תעסוקתית, הנאשם מסר כי עובד בשמירה במפעל בשכונת עמק שרה שבעיר מגוריו. לדבריו טרם לכן עבד כנהג משאית ופוסט בעקבות ההליך המשפטי המתנהל נגדו.

באשר לרקע המשפחתי של הנאשם, מסר כי גדל עם אחיו אצל אימו, שהייתה אשתו השנייה של אביו. שיתף כי כמעט ולא נפגש עם אביו וחווה מחסור בצרכים קיומיים בילדותו. כן נמסר מידע בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם.

ביחס לעבירות הנידונות כיום, יורם הודה בביצוע העבירה, אך התקבל רושם כי מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. הנאשם מסר כי הסיע את בת הזוג של חברו לאחר שהופעל עליו לחץ חברתי לעשות כן ולאחר ששתה אלכוהול. הנאשם מסר, כי לא עצר את רכבו בשל השלכות נהיגתו ללא רישיון ומתוך פחד להסתבך בפן המשפטי. תיאר כי פעל באופן זה כדי לרצות את חבריו. התקבל הרושם שהנאשם תולה את התנהגותו בהשפעותיהם של אחרים.

הנאשם שלל שימוש בסמים ומסר כי צורך אלכוהול במפגשים משפחתיים. מסר כי החל לצרוך אלכוהול על רקע חברתי כשהיה בן 17. יחד עם זאת, שלל התמכרות עמוקה לאלכוהול. נוכח האמור, הוצע לנאשם לפנות לקבלת טיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול בבאר שבע. הנאשם הביע שיתף פעולה לקחת חלק בתהליך.

בשיחה עם אשתו של הנאשם, מסרה על קשיים בקשר הזוגי על רקע אלימות מצדו של הנאשם וצריכת אלכוהול.

התקבל הרושם כי יש ברצונה לסייע לנאשם לקבל טיפול, אשר בו היא רואה חשיבות.

באשר לסיכוי לשיקום ולסיכון לעבריינות, שירת המבחן התרשם מיכולות חיוביות שבאו לידי ביטוי בהשתלבותו במסגרת הצבאית והחינוכית. עם זאת, נראה כי בשנים האחרונות ישנה תפנית לרעה בתפקודו המתאפיינת בחוסר יציבות תעסוקתית ובמעורבות חוזרת בפלילים. לנאשם דפוסי התנהגות מרצים הנובעים מדימוי עצמי נמוך, אשר יתכן כי מגביר את נטייתו לצרוך אלכוהול ויש לסייע לנאשם בעניין זה.

עוד נראה כי לנאשם קושי לשלוט בדחפיו, והוא מתנהל מתוך דחפיו הרגעיים, הדבר משתקף בהתנהגותו עוברת החוק. נוכח גורמים אלה המצטרפים לכך שסנקציות קודמות שהוטלו על הנאש לא היוו עבורו גבול, ההערכה כי ישנה רמת סיכון להישנות עוברת חוק בעתיד.

לאור כל האמור, הומלץ עלשילוב הנאשם בטיפול ולאחריו שירות המבחן יגיש תסקיר משלים.

5. בדיון מיום 16.7.2020, בהסכמת המאשימה, נדחה המשך הדיון ליום 1.11.2020 לצורך הגשת תסקיר סופי.

6. בתסקיר מיום 27.10.2020 נמסר, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם החל השתלבות בהליך טיפולי במרכז לטיפול באלכוהול בבאר שבע והתקיימו מספר שיחות. כמו כן, הנאשם עבר ועדה לבחינת המשך הטיפול ועלה כי קיימת נזקקות טיפולית. בשל כך נתבקשה דחייה נוספת.

7. לאור זאת, נדחה המשך הדיון ובתאריך 25.3.2021 הוגש תסקיר נוסף, ממנו עלו קשיים בשיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפולי, נמסר כי איננו מגיע לטיפול באופן עקבי, כי קיימת בעיית שתייה המשפיעה על תחומים רבים בחייו, לרבות תעסוקה ואלימות כלפי אשתו. נמסר כי קיים פער בין חומרת הבעיות למודעות העצמית. ההערכה היא כי אין די במסגרת הטיפולית הקיימת, אלא יש צורך להשתלב במרכז יום. הנאשם לא הסכים עם המלצות הוועדה ולכן הוחלט על הפסקת הטיפול. לאחר הוועדה, נעשו ניסיונות לחידוש הקשר עם הנאשם אך ללא הצלחה.

ביום 21.2.2021 נוצר קשר טלפוני עם הנאשם, אשר שיתף כי עבר להתגורר בצפון והביע התנגדות להמשך ההליך הטיפולי. למחרת, יצר קשר הנאשם עם שירות המבחן והביע רצון להשתלב בטיפול אינטנסיבי במקום מגוריו בחיפה. נמסר לו על הפעולות שעליו לבצע לשם העברת הטיפול לעיר אחרת, הנאשם לא שמר על קשר עם השירות במהלך החודש והציג את המסמכים זמן קצר לפני הגשת התסקיר. שירות המבחן התרשם מהתנהלות בעייתית ומתובנה ראשונית לגבי הנזקקות הטיפולית. נמסר, כי ללא טיפול אינטנסיבי שירות המבחן לא יוכל לבוא בהמלצות.

8. בתאריך 4.4.2021 בוצע צירוף תיק נוסף כמפורט לעיל. כמו כן, הוגשו מוצגים לעונש וכן הוגש פסק דין של מאסר בר הפעלה, תוך שהמאשימה מציינת כי התנאי הוא חב הפעלה. עוד במעמד הדיון, הצהיר ב"כ המאשימה כי על פי הרישום הנוכחי הנאשם פסול מלנהוג אך סיפר שכיום הגיע לבית המשפט ברכבו הפרטי. הנאשם העלה טענה שהפסילה נעברה בהעדרו ופסק הדין נמסר לו במעמד הדיון. הנאשם ביקש לאפשר לו להשתלב בטיפול אינטנסיבי בשל התמכרות לאלכוהול ובית המשפט קיבל את העתירה והורה על דחיית דיון

לתאריך 7.7.2021.

9. בתסקיר מיום **1.7.2021** נמסר, כי שירות המבחן פעל להעברת עניינו של הנאשם ליחידה להתמכרויות בחיפה. הנאשם צריך היה ליצור קשר עם היחידה, אך במהלך חודש אפריל לא נענה לניסיונות ליצור עמו קשר. בתאריך 10.5.2021 הנאשם יצר קשר עם השירות והובהר לו כי עליו לפנות ליחידה להתמכרויות ובסופו של דבר בתאריך 1.6.2021 הנאשם עדכן שהגיע לפגישת אבחון. מאז תאריך 3.6.2021 שירות המבחן בחיפה ניסה להשיג את הנאשם ללא הצלחה ומאז נותק הקשר עם הנאשם. מהיחידה להתמכרויות נמסר, כי הנאשם הגיע לשתי פגישות, בהן לקח אחריות על העבירות שביצע, אך שלל נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול ועל כן הנאשם לא המשיך בהליך הטיפול. בנסיבות אלה, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית והרתעתית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

10. בתאריך 7.7.2021 הנאשם לא התייצב לדיון. ב"כ הנאשם מסר, כי הנאשם נמצא במרפאה והתחייב להודיע לו על הדיון הנדחה. המשך הדיון נדחה בפני מותב זה לטיעון לעונש בחודש נובמבר.

11. בתאריך 7.11.2021 הנאשם איחר לדיון במספר שעות. המאשימה הודיעה, כי עמדתה מאסר בפועל וכי היא מתנגדת להפניית הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה. ב"כ הנאשם עתר לדחייה והפנה לכך ששירות המבחן לא התייחס לקיומו של מאסר על תנאי ולכן ביקש שיוגש תסקיר נוסף. בנוסף, ב"כ הנאשם מסר כי איננו ערוך לטיעון לעונש שכן הנאשם הודיע לו בעבר שבכוונתו לשכור עורך דין פרטי. מסיבה זו בלבד נקבע טיעון לעונש לתאריך 5.1.2022 ועל מנת להשלים את איסוף הנתונים נתבקשה חוות דעת ממונה.

12. בתאריך 5.1.2022 הנאשם לא התייצב לדיון וב"כ הנאשם מסר שהתכתב איתו לגבי הדיון ואינו יודע מדוע לא התייצב. לאור זאת, הוצא צו הבאה בעניינו של הנאשם.

13. בתאריך 6.2.2022 הנאשם לא התייצב במועד. המאשימה הודיעה כי לא עלה בידה לבצע את צו ההבאה, שכן הנאשם אינו מוכר בכתובת אותה מסר. כמו כן, ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם ביקש לבחון אפשרות צירוף תיק נוסף וביקש דחייה לשם כך. המאשימה לא התנגדה. בשלב זה, התייצב הנאשם לדיון וביקש את החלפת הייצוג, תוך שמטיח טענות כלפי בא כוחו. הנאשם מסר כי הוא יבחן אפשרות להסדרת ייצוגו באופן פרטי. המאשימה ביקשה לקבוע תנאים להתייצבות הנאשם ובית המשפט המיר את צו ההבאה להתחייבות להתייצב לדיונים ונקבע דיון נוסף לתאריך 20.2.2022.

14. בתאריך 20.2.2022 הודיע הנאשם כי שכר את שירותיו של עו"ד פרטי אשר לא התייצב לדיון ולכן ביקש בא כוחו לשחרר את הסניגוריה הציבורית מייצוגו. הנאשם בעצמו הציג צילום של יפוי כוח שבית המשפט לא קיבל בהיותו חסר ובלתי תקין. כמו כן, הנאשם התבקש ליצור קשר טלפוני עם אותו עורך דין, לצורך תיאום מועד דיון, אך הנאשם מסר, כי הדבר לא עלה בידו. הנאשם ביקש לדחות את הדיון פעם נוספת, אך בד בבד הודיע שקשה לו להגיע מהצפון וכן דיבר בחוצפה לבית המשפט. ניתנה לנאשם הזדמנות קצרה נוספת להסדרת ייצוגו והמשך

הדין נדחה לתאריך 27.2.2022, תוך שהובהר כי בשלב זה בית המשפט לא משחרר את הסניגוריה הציבורית מהמשך הייצוג וכי אם לא יתייצב עורך דין מטעמו של הנאשם לדיון, יישמע טיעון לעונש.

15. בתאריך 27.2.2022 הנאשם הגיע לדיון באיחור של כשעה, לאחר שבא כוחו, אשר התייצב לדיון במועד, נאלץ לעזוב את האולם בשל מחויבויות אחרות, ומסר כי לא עלה בידו ליצור קשר. הנאשם הודיע כי לא הסדיר את ייצוגו באופן פרטי וביקש להותיר את ייצוגו הנוכחי על כנו. המשך הדיון נדחה לתאריך 13.3.2022.

16. בתאריך 13.3.2022 נשמע טיעון לעונש. במהלך טיעון לעונש של המאשימה, הודיע ב"כ הנאשם כי כתב האישום הסרוק בתיק מהצגת ההסדר המקורית אינו זה שעליו הוסכם ואף טען כי הוא "מופתע" מכך, שכן על פי ההסכמות בין הצדדים, נמחקו עובדות בכתב האישום המקורי. לכן נתבקשה ארכה לצורך עריכת בירור, כאשר הסניגור מצהיר כי אם לא יובהר העניין, יגיש בקשה לחזרה מהודאה. לאחר הפסקה, המאשימה הודיעה כי היא עומדת על הכרעת הדין כפי שניתנה ולא מסכימה לתיקון כתב האישום. בנסיבות אלה, נדחה המשך הדיון לתאריך 26.4.2022, תוך שנקצב זמנה של ההגנה להגשת בקשות.

17. בתאריך 26.4.2022 הודיעה המאשימה כי היא מקבלת את טענת ההגנה והוגש כתב אישום מתוקן בשנית, כפי שפורט לעיל. לאור זאת נשמע טיעון מחדש לעונש של המאשימה.

טיעוני הצדדים לעונש

18. **המאשימה** הגישה את טיעוניה בכתב [במ/1] וכן הגישה העתקים מגיליונות הרישום הפלילי של הנאשם ומשני פסקי דין בעניינו של הנאשם [ת/5-ת/6], בהם נדון בבית משפט לתעבורה לאחר מועד הרשעתו בתיק זה בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת וכן בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים (לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה). המאשימה עמדה על הערכים המוגנים ועצמת פגיעתם בעניינו של הנאשם. המאשימה טענה כי בתיק האב מתחם העונש ההולם הוא 20 עד 30 חודשי מאסר בפועל, ובתיק המצורף 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל. נטען, כי הנאשם לא שמר על הקשר הטיפולי ואין המלצה טיפולית בעניינו. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחמים במצטבר, תוך הפעלת מאסר על תנאי חב הפעלה במצטבר. כמו כן, ביקשה לפסול את רישיונו של הנאשם לתקופה משמעותית וכן הפנתה לקיומה של הוראה בדבר פסילה מינימלית.

המאשימה הפנתה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם הכולל שלוש הרשעות קודמות בין השנים 2017 עד 2019 הכוללות עבירה של ירי באזור מגורים בצוותא חדא, בגינה ריצה עונש מאסר, תקיפת בת זוג, בגינה נדון לעונשים צופי פני עתיד והיזק לרכוש במזיד, בגינה נדון לעונשים פני עתיד. כמו כן, הפנתה לרישום הפלילי התעבורתי הכולל 8 הרשעות קודמות בין השנים 2016 ועד 2021.

המאשימה הפנתה לקיומו של מאסר על תנאי חב הפעלה בן 4 חודשים מתת"ע 16-02-4215 [ת/3] וכן עונש פסילה על תנאי בן 6 חודשים מאותו תיק

19. **ההגנה** הפנתה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וכן לחיסכון בזמן השיפוטי מאז ניתנה הכרעת הדין. ההגנה הסתייגה מטיעון המאשימה כי מעשי הנאשם עולים כדי סיכון חיי אדם, בשים לב לעבירות בהן הורשע. נטען גם, כי אמנם האירוע בכתב האישום הראשון הסתיים בתאונה, אך מדובר במכונית עומדת ואין כל טענה שנפגעו אנשים. ההגנה הפנתה לנסיבות האישיות של הנאשם כעולה מהתסקירים. עוד עמדה ההגנה על כך שחרף האמור בתסקירי שירות המבחן אין לנאשם בעיית אלכוהול ואף אין אזכור לרקע זה באף אחד מכתבי האישום. כמו כן, ההגנה הפנתה לכך שבינתיים הנאשם הצהיר שהוציא רישיון נהיגה גם על משאית וכן הפנתה לכך שקיימים עונשי פסילת רישיון מאוחרים ולכן ביקשה שלא להחמיר בעונש הפסילה, שכן היא תצטבר לכל עונש אחר. לדעת ההגנה, בהתאם לפסיקה אליה הפנתה, ניתן להסתפק במקרה זה בהטלת 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שיכללו בתוכם גם את הפעלת המאסר שהוא חב הפעלה וכן טענה למתחם פסילת רישיון שבין 18 ל-20 חודשים כשקלול משפטי ראוי למכלול הנסיבות.

20. **הנאשם** בעצמו הביע צער "על הכל", טען כי הוא עובד בעבודה חדשה בתור מפעיל מכונה ובכוונתו לעבור לגור בכפר פורדיס ומסר כי ימציא כתובת חדשה לתיק. יצוין כי עד כה לא נמסרה הודעה לתיק מטעם הנאשם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

21. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מדובר במקרה זה בשני כתבי אישום המתארים שני אירועים נפרדים ויש לקבוע בגין כל אירוע עונש נפרד.

22. במקרה זה הורשע הנאשם בשני אירועים שונים בהם פגע במעשיו בביטחון הציבור ובפרט בביטחון משתמשי הדרך, נהגים והולכי רגל כאחד. בנוסף פגע הנאשם בשלטון החוק ובסדר הציבורי בהתנהגותו פורצת הגבולות כלפי גורמי אכיפה וסיכונם.

בעניין זה נכתב על ידי מותב זה בת"פ 28954-08-20 בעניין **אבו סעלוק**:

"... שגרת החיים של המשתמשים בדרך במחוז הדרומי שזורה בהתנהגות מסוכנת ופוחזת מצד נהגים בכביש, לעתים קרובות אגב בריחה משוטרים. ציבור נהגי הדרום

הוא בבחינת "נפגעי עבירה". המדובר בציבור "שקוף" שאינו מתייצב בבית המשפט לתבוע את נזקיו ואת מידת הפגיעה באיכות חייו. מחובתו של בית המשפט להנכיח את הציבור ולתת לפגיעה בו ביטוי בגזר הדין".

בנוסף לכל אלה, הנאשם נהג ללא רישיון מבלי שהוציא רישיון. צודקת המאשימה בטיעונה כי מי שנוהג ברכב מבלי שהוכשר לכך ומבלי שנבחן כי הוא כשיר לנהיגה, משול למי שמתנהל במרחב הציבורי עם נשק שהשליטה עליו איננה מלאה. בעצם התנהגות זו טמון פוטנציאל רב לפגיעה בשלומם של אדם וכן ברכושו של אדם ומכאן שיש לדחות את טיעון ההגנה בהקשר זה. הנאשם אף הפגין את אותה מסוכנות בהתנהגותו באופן הנהיגה כפי שפורט לעיל, וזאת בשני האירועים השונים.

האירוע מיולי 2018 אף הסתיים בתאונה, כאשר הנאשם נסע במהירות על השול וירד מהכביש במהירות לשטח הפתוח עד שפגע בתעלה גדולה בשטח וכלי הרכב שבו נהג עלה לאוויר ונפל ארצה בחוזקה, באופן שבוודאי סיכן לכל הפחות את הנאשם עצמו. יצוין, כי מדובר בסיומו של מרדף לאחר שהנאשם נהג בכבישים ראשיים תוך בריחה משוטרים אשר כרזו לו לעצור ודלקו אחריו. גם בכך בוודאי מדובר בסיכון שהתממש בהפרת הסדר הציבורי ובהטלת אימה על משתמשי הדרך ובנוסף גם פוטנציאל הסיכון רב לאותם אנשים וגם לשוטרים.

גם באירוע המוקדם יותר מדצמבר 2017, נהג הנאשם במהירות בתוך שכונת מגורים, סמוך לילדים ששיחקו ברחוב והאירוע הסתיים בכך שהתנגש במכונית שעמדה במקום. לאחר מכן, הנאשם עזב את כלי הרכב והחל במנוסה רגלית. גם במקרה זה מדובר בסיכונים אשר התממשו בפועל, הן בסיכון הילדים והן בגרימת התאונה ופוטנציאל הנזק כמובן גדול הרבה יותר.

לאור האמור, יש לקבוע כי מידת אשמו של הנאשם בשני האירועים היא מלאה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינה היא גבוהה.

23. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי קיימת מגמת החמרה ברורה בפסיקת בתי המשפט וכן הנחיה ברורה של הערכאות המנחות להטיל עונשים הולמים בעבירות אלה, תוך מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה. אכן, באירועים שבפני מתעורר הצורך הן בהעברת מסר של הרתעת הרבים אך כפי שיובהר גם להלן, קיים צורך ממשי ומיוחד גם בהרתעת היחיד במקרה זה.

א. בע"פ 57752-03-19 **קיטובני נ' מדינת ישראל** (19.9.19), אישר בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחם עונש הנע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מערער שהורשע בעבירות של נהיגה פוזחת, הפרעה לשוטרי ונהיגה בזמן פסילה, בנסיבות הדומות לענייננו (מלבד הנהיגה ללא רישיון).

ב. ברע"פ 6747/18 **צ'וקול נ' מ"י** (29.1.2018), אושר מתחם שבין 4 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות של נהיגה בפזיזות ורשלנות תוך ניגוח נידת אגב הימלטות משוטרים.

ג. בע"פ 8703/08 **חליל אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (11.2.2009), דחה בית המשפט העליון ערעורו של

מערער שהורשע בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות תוך נהיגה ברכב בדרך ציבורית, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון ונדון ל 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 24 חודשים בפועל ועונשים נוספים נלווים.

ד. ברע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור ביחס לעונשו של נאשם שהוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 36 חודשים בפועל, ועונשים נוספים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד.

ה. בעפ"ג 60102-11-18 **אלטורשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.19), דחה בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי (אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על של"צ), אשר נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו - 36 חודשי פסילה בפועל (בערעור נוכח פסילה שהוטלה בתיק תעבורה מקביל, צומצמה הפסילה ל 24 חודשים). מדובר במי שהורשע בנהיגה פוחזת ואיומים בנסיבות עובדתיות חמורות פחות מעניינו.

ו. בעפ"ג 12791-04-20 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (29.7.20), אליו הפנתה ההגנה, הוטלו על הנאשם בבית משפט השלום 11 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעת הנאשם בנהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר ואיומים, בנסיבות עובדתיות חמורות פחות מעניינו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 9 עד 27 חודשי מאסר בפועל ומתחם לפסילת הרישיון שבין 24 ל-48 חודשים. בית המשפט המחוזי בדעת רוב החליט להקל בעונשו של הנאשם ולהטיל עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך התחשבות בכך שעברו הפלילי של הנאשם התיישן מזמן, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן ולאחר שצוין כי מדובר באירוע שהסתיים ללא נזק לרכוש או לאדם.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה לכל אחד מהאירועים הוא 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל. לגבי עונש הפסילה, יש לקבוע את מתחם הפסילה בין 12 ל-24 חודשים בגין כל אירוע.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון כי מדובר במי שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך נטל אחריות על מעשיו. לאור הפירוט שלעיל בעניין התנהלותו הדיונית של הנאשם לאורך זמן, יש לתת משקל מצומצם ביותר לשיקול של החיסכון בזמן השיפוטי. התנהלותו הדיונית של הנאשם במקרה זה לא חסכה במשאבי ציבור כלל, לא באלה של בית המשפט וגם לא באלה של הסניגוריה הציבורית אשר ייצגה אותו לאורך ההליך והציבור משלם את שכרה.

אין בפניי אינדיקציה כלשהי למאמץ מצדו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירות בהן הורשע או לפיצוי על הנזקים שנגרמו.

לנאשם הרשעות קודמות, הן הרשעות פליליות והן הרשעות תעבורה והוא אף ריצה עונש מאסר בעברו.

לקחתי בחשבון לעניין שיקולי הרתעת היחיד גם את הצורך העולה מת/5-6 להעברת מסר ברור ומרתיע בעניינו של הנאשם. אמנם לא מדובר בהרשעות "קודמות", שאותן בית המשפט רשאי לשקול לעניין העונש במובן הרגיל של המילה. ואולם, לאור טיעון ההגנה כי הנאשם "הסיר את המחדל" בכך שקיבל רישיון נהיגה, לרבות רישיון נהיגה על משאית, העובדה כי הורשע לאחר מועד ביצוע העבירות בתיקים שבפניי בעבירות חמורות נוספות הכרוכות בשימוש ברכב, מלמדת כי לא די בעצם קיומו של ההליך ובתוצאות החמורות שנגרמו באירועים בהם הורשע, כדי להרתיע את הנאשם ויש להעביר מסר מרתיע ברור נוסף.

ההגנה הרחיבה בטיעוניה כנגד התרשמות שירות המבחן כי מדובר במי שזקוק לטיפול בהתמכרויות בתחום האלכוהול ולא נרתם לכך. ההגנה טענה, כי חרף האמור בתסקיר שירות המבחן אין אינדיקציות בעברו של הנאשם לקיומה של בעיית שתייה או לקשר בינה ובין ביצוע העבירות. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקירים מפורטים ומעמיקים הכוללים גם התייחסויות מפי הנאשם בעצמו. כמו כן, נרשמו בפרוטוקול הדיון מיום 4.4.2021 דברי הנאשם עצמו, כי הוא מבקש להשתלב בטיפול אינטנסיבי לבעיית ההתמכרות לאלכוהול. בנסיבות אלה לא מצאתי לנכון לקבוע כי אבחון הנאשם כמופיע בתסקירים איננו נכון. בהקשר זה אציין, גם את הרשעתו המאוחרת של הנאשם בת/5-6, כפי שפורט לעיל.

לקחתי בחשבון במידה מסוימת את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, תוך חזרה על המפורט לעיל ולפיו חלק ניכר מחלוף הזמן הינו בעוכריו של הנאשם בשל התנהלותו הדיונית.

בנסיבות אלה, יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחמים. בשל העובדה כי התוצאה היא הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית ולפנים משורת הדין, בית המשפט יימנע מהטלת קנס כספי.

סוף דבר:

25. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיקים אלה בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מתת"ע 4215-02-16 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה על פי חוק העונשין תוך שימוש ברכב או עבירה אחרת בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 30 חודשים מיום שחרורו. הוצהר לפרוטוקול כי הנאשם פסול מלנהוג ואין לו רישיון להפקדה.

ה. הפעלת פסילה בת 6 חודשים מתת"ע 4215-02-16 וזאת במצטבר לעונש הפסילה אשר הוטל על הנאשם בתיק זה.

בסך הכל פסול הנאשם מלנהוג למשך 36 חודשים.

ו. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה על פי חוק העונשין תוך שימוש ברכב או עבירה אחרת בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, במעמד הצדדים.